

CIECIERZYCA (3) *sb f*

Pierwsze e prawdopodobnie jasne, drugie pochylone (tak Cn); a jasne.

sg N ciecierzycyca (2). ◊ A ciecierzycę (1).

Sł stp notuje, Cn s.v. cieciorka jarzyna, Linde XVII – XVIII w.

*bot. Lathyrus sativus L. (Rost); roślina z rodziny motylkowatych, groch albo fasola; cicer Cn [cicer, cicera, cicora Łac śr] (3) : Kopr/ w młodym piwie álbo w brzędce wárzony/ mnoży mámkam mleko/ [...] á ktemu dobrze ieść [...] ięczmienne krupy/ bob/ ćiećierzycę *SienLek* 87.*

*Szereg: »cieciorka, (albo) ciecierzycyca« (2): Ciećiorká/ álbo Ciećierzycá/ Cicer, Kicheren/ kichererbßen. *SienLek* 199, Xv.*

Cf **CIECIORKA**

MM